

آقای سید غلامرضا سعیدی (۱)

درسی از روان‌شناسی

(شخصیت انسان از نظر روان‌شناسی جدید و ازلحاظ‌دین)

از قدیمترین ایام تاریخ، متفکرین سعی داشته‌اند راز مهم شخصیت انسان را کشف کنند و برای شناختن این راز کوشش‌های فروزانی کرده‌اند.

ابن‌گفته از سقراط مانده است که: «خود را بشناس» و عین همین عبارت تقریباً بیست و پنج قرن قبل در پیشانی معبد دلف در شهر آتن که منشاء فلسفه است نقش شده بود. از آن زمان بعد دانشمندان از راههای گوناگون برای وصول باین منظور کوشیده اندو با اینکه مبادی و مکتب‌های مختلفی برای این داشت تاسیس کرده‌اند هنوز:

در خمیل کوچه‌اند.

زیرا باهم کوشش و می‌جاهدند که در این راه بدل کرده‌اند تا کون تعریف جامع و مانعی که مورد اتفاق همه صاحب نظران باشد برای علم مورد بحث نیافته‌اند و شاید از میان آنها تعریف‌هایی که قائل شده‌اند تنها تعریف روش و جامع الاطرافی که بیان نموده‌اند این باشد که: روان‌شناسی عبارت از یکرشته معلومات محقق و مثبتی است که در اطراف مشی و سلوک و بیمارت ساده در اطراف رفتار موجودات زنده و مخصوصاً انسان بحث می‌کند ولی تازه همین تعریف روان‌شناسان مختلف بوجود گوناگون و صور مختلف تعبیر و تفسیر می‌کنند. مثلاً بررسی‌ها یعنی طرفداران اصل «مشی و سلوک» رفتار انسان را یکرشته عملیاتی میدانند که مولود فعل و افعال دستگاه‌جسمی انسان است و از آن بوظایف اعضاء تعبیر می‌کنند.

مطابق گفته این دسته از روان‌شناسان، انسان‌مانند هر حیوانی ماشینی

(۱) در این مقاله از تحقیقات فاضلانه آقای دکتر م. ا. صمد مندرج در مجله اسلامیک رویو چاپ لندن مورخ ماه می ۱۹۵۰ استفاده شده است

درسی از فروغ علم

است که دستگاه درونی وی مطابق مقررات و نظمات معین و مشخص و ظائف الاعضاء کار میکند و انعکاس شخصیت انسان جز تتابع حاصله از آن دستگاه چیز دیگری نیست و بالاخره بعقیده این دسته ماشین حیات انسان یعنی جریان اعمال انسکاسی است و بدینگونه توضیح میدهد که حیات انسان از اینجا شروع میشود که فعالیت عوامل درونی بصورت عکس العمل محسوسی در می آید و انسان هر لحظه و هر آن طرحی از آرزو و امید بر اساس اتفاقات نفسانی خودش روی صفحه فکر ترسیم میکند و میکوشد که آنرا عملی سازد بنابر این مقدمه می گویند اگر عنوان «مشی و ملوک» و به تعبیر ساده اصل رفتار و روش معنای روان شناسی شناخته شود پس انسان یعنی «ماشین پر پیچ و خودگار»

کسانیکه باصالت این تعریف قائلند از وجود وجودان در دستگاه ضمیر بشر غفلت دارند و هرگاه بآن توجه نمایند تازه آنرا یکی از اسرار مکانیکی این دستگاه میدانند صرفنظر از این نقیصه ای که در مکتب روان شناسی مورد بحث وجود دارد طرفداران این مكتب عقیده دارند که برای همه فعالیت های ارگانیک (آلی) مسیر معین و مشخصی موجود است و برای هر یک از حرکات بدنی هدفی است مشخص و روش.

از طرفداران همین عقیده و مكتب دسته ای هستند که عملیات عده ای را منشاء و مبدأ حرکات و سکنات میدانند و معتقدند که ظهور و جلوه هر قدری یا کوشش در رسیدن بهر هدفی از مشخصات و میزات موجودات چاندار شناخته میشود :

اینجا پرسشی پیش میآید و آن عبارت از اینست که : وجودان چیست و منشاء آن کجاست ؟

متأسفانه باین پرسش جوابی نمیدهد در صورتیکه محسوس است که وجودان بشری واحد مخصوصی است و عنصری است غیر مادی . پاره ای از روان شناسان باین نکته توجه دارند و فعالیت دستگاه فکر وجودان را مورد نظر قرار می دهند ولی وجود فکر وجودان را بصورت مستقلی باور ندارند .

فروید روان شناس معروف اطربیشی در این باره نظری مساعد تر ابراز میکند باین معنی که برای فکر موجودیتی قائل است ولی تصدیق فروید باصطلاح در عمق معنی قرار دارد نه طول آن واز اینکه در دستگاه

فروغِ لم درسی از خلقت بشر برای فکر مقامی عالی تر وجود دارد فروید حتی نمی‌کند بلکه منشاء و مبداء همه افکار را در شعور باطن میداند.

شخصیت انسان بعینده فروید که اساس آن پسیکو آنالیز یا روان شناسی تحقیقی است شیوه بیک قطعه یعنی است که در ظرف آبی، فرو رفته باشد باین معنی که آن قسمتی که در آب فرو رفته است آن را شعور خفی مینامد و قسمت دیگری را که در سطح آب جای گرفته آنرا شعور جلی مینامد.

فروید و طرفداران مکتبی معتقدند که شعور خفی ن فقط بزرگترین قسمت از وجودان است بلکه آنرا مهمترین قسمت وجودان و اراده می‌نامند و شعور جلی را نباله شعور خفی. ولی مخزن وجودان را همان شعور خفی یا باطنی میدانند و بعبارت دیگر شعور جلی را قوه مجریه شعور باطن می‌گویند.

این دسته از روان شناسان تجربیات و تحقیقات مربوط بروح و نفس بشری را که مکتب دین براساس آن قرار گرفته است در حکم خواب و خیال و یا رویا و احلام می‌شمارند.

بطوریکه قبل اشاره شد تحقیقات و نظریات فروید باینجا منتهی می‌شود که همه فعالیت‌های بشری و حتى عالی ترین و کاملترین آثار فکری و روحی بشر از مبدأ و مخزن شعور خفی سرچشمه می‌گیرد.

بعینده فروید آنچه در مکتب دین راجح بروح و روحانیت بخت شده است جزوی اها و احلام چیزی نیست.

طرفداران مکتب دین در این زمینه از هوا خواهان نظریه فروید می‌پرسند: که آیا به حقیقت می‌توان بطور قطع و جزم چنین حکمی صادق نمود و همه تجربیاتی را که محققین و علمای مکتب دین تا این تاریخ در دسترس بشر گذاشته‌اند در حکم وهم و خیال و رویا و احلام دانست؟

البته طرفداران نظریه فروید خواهند گفت بلی. ولی محققین و دانشمندان دستگاه دین و روحانیت بسه دلیل مدعای طرفداران مکتب فروید را تقض می‌کنند.

اولاً - می‌گویند شعور خفی با شعور باطنی که بگفته شما مخزن تجربیات و آزمایش‌های گذشته است صحیح نیست زیرا آنچه بزبان دین الهام و اشراق نام دارد و همه خاطرات و بادرات ذهنی نشانه آن است و از آینده خبر می‌دهد، مدعای طرفداران و هو اخواهان مکتب فروید را تقض می‌کنند.

درسی از فروغ علم

باین بیان که آنچه پنجه پنجه فروید از مخزن شعور خفی سرچشم میگیرد و بیمارت دیگر معلوماتی که انسان در این مجری کسب میکند فقط میتواند مبین حال شخص در گذشته یا زمان حال باشد در صورتیکه موضوع الهام کم و بیش در نهاد هر فردی دیده می شود با انسان این معنی را القاء میکند که روش آنده او چه خواهد بود؛ و چه باید بکند؛ از این گذشته مخزن شعور باطنی بگفته خودشان محصول احساسات و تشخیصات و تجربیات قبلی است و بیمارتی دیگر مخزن شعور باطنی عبارت از مجموعه ایست که در گذشته طولانی از راه حس و شهود بدست آمده است و البته چنین اندوخته ای نمی تواند انسان را با عوالم لایتهاهی مربوط سازد، در صورتیکه انسان از طریق الهام و اشراف این معنی را بخوبی درک میکند که حیات من جمیع الجهات یک واحد بیش فیست و هنر اصلی حیات نیز که تحت نیروی واحدی قرار گرفته است و حتی جهان باهمه اختلاف در مظاهر آن بایک هم آنگی نام و تمامی تحت تاثیر همان نیرو سیر میکند.

ثانیاً - دکتر ارنست جونز که یکی از محققین مکتب روشناسی فروید است در ذمینه نظریه استادش میگوید: مطابق اصل پسیکو آنالیز یارو انشناسی تحلیلی شعور باطن جایگاه فکر واره است.

همه عوامل این دستگاه تحت تاثیر رابطه جنسی درار گرفته است و باین قاعده آزمایشها و تجربیات مکتب دین که برای فکر و اراده و روح و نفس جایگاه مستقل و جداگانه ای قائل است در دستگاه روشناسی جدیده عنوانی و محلی ندارد. وخلاصه اینکه در دستگاه فکر واراده و احساس بشر عاملی چیز را بسطه جنسی و محظوظ کی جز آن وجود ندارد. باین قاعده ملاحظه میشود که مدعیات این مکتب بادستگاه تعلیمات دینی از لحاظ اخلاقی، هدف و راه استنتاج از هر جهت مباین و مغایر است.

ثالثاً - بالعكس والعيان مشاهده میشود که آزمایش های عرفانی و روحانی که بطور وفور در دسترس ما است جنبه و هم و خیال ندارد بلکه یک سلسه معانی و مطالبی است مربوط و موزون و استدلالی و محسوس و کسانیکه علماً در این باره مطالعه دارند میدانند که این رشته از معانی بانظم و ترتیب جنبه علمی دارد و مثل همه علوم تحقیقی مبتنی بر تحقیق و استدلال و استنتاج است و کسانیکه علماً این درس را آموخته اند برای هر مرحله ای از این دانش در جاتی قائلند و طریق تحصیل و تعلیم آنرا ارائه داده اند و شاگردان مختلف و متنوع از استادان خودشان در محیط های گوناگون این درس را

فروغ علم درسی از

یکنواخت آموخته و از آن نتیجه عملی می‌برند و همانطور که در هر رشته ای از علوم محصلین باروشن معین و سبک خاصی تحصیل می‌پردازند و نتایجی بدست می‌آورند.

در این زمینه نیز مطابق اصول علمی تحصیل می‌کنند و هر یک فراغت استعداد خودشان نتایج محسوس و مشهودی بدست می‌آورند . و همانطور که در رشته‌های مختلف علمی نوابنی ظهور می‌کنند در این علم نیز نوابنی ظهور می‌کنند در این علم نیز نوابنی دیده شده و می‌شود آنچه مسلم و منجز است این است که حتی ضعیف‌ترین و حقیرترین محصلین این مکتب در طریق خداشناسی بر احلى می‌رسند ، همانطور که در فضایل‌های مادی افراد ضعیف حداقل بهره عایدشان می‌شود بایشان نیز بهره کمی می‌رسد .

صرف نظر از این قسم از اظهار این نکته نمی‌توان خودداری کرد که روان‌شناسان جدید دستگاه‌خلاقت بشری و اناچیز انگاشته و شخصیت انسان را با این تحقیقات کوچک کرده‌اند و بالنتیجه میدان بحث و فحص در این زمینه را خیلی محدود و تنک قرارداده‌اند .

در صور تیکه مکتب دین نهایت اهمیت را باین بحث دقیق‌داده و بحث و فحص در رموز شخصیت انسان را با نظری و سیم از طرق مختلف مورد مطالعه قرار داده است .

و نتایج حاصله از آن بهبودچوچه طرف قیاس با نتایج مکتب روان‌شناسی جدید نیست و باید در این زمینه اگر مجالی بدست آمد توضیحات دیگری داده شود .

بطور اجمال باید گفت که دستگاه تعلیمات دینی شخصیت انسان را بر اساس تصفیه و تزکیه نفس قرارداده است و قرآن مجید از آن لطیفه‌ربانی بكلمه قلب تعبیر می‌کند و آنرا موجودی می‌داند که دارای نیروی بینش است و می‌گوید: وجود انسان دارای یکنونه الهام یا اشراف درونی است و از آشعة آفتابی کسب نور می‌کند که آن آفتاب ناید است و اگر بقدار کافی از تابش آن برخوردار گردد مارا بحقایقی و هبری می‌کند که کشف آن از عهدۀ حواس ظاهری ساخته نیست و قلب (نه بمعنی دستگاه دروان‌خون) بطود بکه قرآن مجید آنرا توصیف می‌کند چیزی است که هی بیند و اگر آنچه را می‌بیند و اعلام می‌کنید سوء تعبیر نشود امری است واقعی و حقیقی .

نکته دیگری که توجه بآن ضرورت دارد این است که آنچه بقلب القاء می‌شود انکاسی از خارج است و آن هنگامی صورت پذیراست که قلب

درسی از فروع علم

بامبداء توحید ارتباط حاصل کند، در هر صورت این ارتباط امری است روحانی. این حقیقت را قرآن مجید ضمن آیات ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ از سوره الشعرا خطاب بر رسول اکرم بدینصورت بیان می‌کند.

و انه لتنزيل رب العالمين . نزل به الروح الأمين . على قلبك ل تكون من المندرين

یعنی : محققاً (قرآن) از طرف پروردگار تو بر توان از میشود و حامل این پیغام بر قلب تو روح الامین است برای اینکه (بس از پذیرش این بیام و ابلاغ) در عدد اندار کنند گان باشی (ومدمر الا خطر ایکه متوجه شان است احترازدهی) از این گذشته قرآن مجید برای پیدار کردن وجودان والهامتی که از این طبق بر قلب نازل میشود سه درجه قائل است و این حقیقت را ضمن آبه ۵ از سوره الشعرا بدینصورت بیان میکند که :

« وما كان بشران يكلمه الله الا وحيأ او من وراء حجاب اورسل رسولا

فیوحي باذنه ما یشاء اه علم حکیم »
یعنی برای هیچ بشری پیش نیامده است که خداوند با او تکلم کند مگر بصورت وحی یا از پشت پرده یا به وسیله فرستادن پیغمبری که باذن خدا آنچه لازم بداند برا او الهام کند الخ

بهر حال آیه سابق الذکر تصریح میکند که قلوب اشخاص چگونه ممکن است با مبداء توحید مرتبط شود و از آن منبع عظیم (که مربوط بدستگاه فکر و دماغ نیست) بچه کیفیت بهرمند گردد . برای توضیح پیشتری خلاصه آنچه از تحقیق و تفسیر در این زمینه در دسترس نگارنده قرار گرفته است بمنظور افاده مرام موارد سه گانه را مینگارد :

(۱) کلمه وحی که بطور کلی بمعنی الهام تعبیر شده است معنی اولی آن بنابر تحقیق راغب « الاشارۃ السریعة » است بنابر این معنی وحی همان تعریف اولی است که اشاره والقاء سریع و یساقه است در اینصورت کلمه ای که بقلب پیغمبر یا معمدوی از صلحاء القاء میشود نام آن وحی است .

ذیرا نزول وحی عبارت از القاء معنی معینی بقلب شخص مورد وحی است که باز راغب آنرا به تعبیر دیگری بیان میکند و آن عبارتست از :

« القاء فی الرؤوع » (روح بمعنی قلب و عقل است)

و بهمین صورت بقلب مادر موسی القاء شد که کودکش را در آب اندازد و در مورد حواریون مسیح که رتبه پیغمبری نداشتند معانی معینی بهمین صورت در قلب شان خطور میگرد و دنبال آن را می گرفتند و امثال ذلك

فروع علم درسی از

(۲) شکل دومی که خدا با بندگانش تکلم میکنند مانند کسی است که از پشت پرده بدیگری خطابی مینماید و شخص مورد خطاب آنرا میشنود باین بیان که شخص مورد الهام صدرا را میشنود ولی صداقت‌هارانی بیند.

(۳) شکل سوم الهام این است که خدا بوسیله فرشته‌ای معانی معینی را بشخصیکه مورد نظر او است ابلاغ میکنند و این مطمئن ترین و قاطع‌ترین الهام است که بر پیغمبر بزرگوار اسلام بصورت وحی نازل گردیده است و فرشته حامل آن جبرئیل نامیده شده است.

این نمونه الهام را «وحی متلو» یعنی الهام قرائت شده مینامند و مخصوص پیغمبران است در صورتیکه از دونوع اول افراد دیگری که واجد صلاحیتند و دارای رتبه پیغمبری نیستند ممکن است بهره‌مند گردند. توجه باین معنی ضرورت دارد که: دریافت کنندگان الهام دارای خصوصیات و مزایا و مشاعر دیگری هستند باین معنی که آنها چیزهایی را ملاحظه میکنند که دیگران نمیتوانند آنرا به بینند و کلاماتی را میشنوند که دیگران نمیشنوند باید گفت:

اینسته از افراد بشر دارای مشاعر خاصی هستند که چیزهای را میشنوند و می‌بینند و احساس میکنند که سایرین نمیشنوند و نمی‌بینند و احساس نمی‌کنند و چون این مقاله کنجایش بحث مفصل ندارد بهمین قدر اکتفا میشود. (۱)

بالآخره آنچه در این باره میتوان گفت این است که:

بطورقطنم و مسلم در شخصیت بشر زمینه‌ها و عوالم بالاتر و والاتر وجود دارد که علم روانشناسی جدید با آن دسترسی پیدا نکرده است زیرا علم روانشناسی نسبت بعلوم تحقیقی مانند کودکی است که تازه می‌خواهد برآه افتاد و مکتب‌های مختلف این علم فقط توانسته‌اند نواحی جزئی از شخصیت انسان را مورد مطالعه قراردهند و در هر صورت زمینه تحقیقات روانشناسان بسیار محدود است و این محدودیت از آنجا است که قرآن کریم اعلان کرده است که:

وَمَا أُوتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا !

(یعنی جز بسیار کمی از داشش بشما داده نشده است)

(۱) برای استفاده کامل از این بحث و فروع آن بکتاب «رامطی شده» اثر مهم علی دانشمند جلیل آقای مهندس بازرگان مراجمه نمایید